

STYL'US

ANY I

Organ de l'Institut de Figueres

NÚM. 5

Adeusiau

Adeusiau us diu el cor amb melangia..... Adeusiau. No fa pas molts dies que el concell directiu del nostre Styl'us va acordar que aquest número fós l'últim de la seva publicació per aquest curs.

La nova, punyent per al cor, és endolcida per la raó, si, ja ho sé, el proper curs tornarà a sortir, ja ho sé a l'istiu no pot sortir el diari, ja ho sé és el ressó dels claustres, no pot sortir en el temps en que aquests estan solitaris, però... és... és que ens l'estimavem tant al nostre Styl'us, és que ja formava part de nosaltres mateixos i és que ens costa molt desglossar-nos d'ell.

Styl'us s'en va amb les fires, passa Santa Creu, passa la cavalcada dels caballets la que va ornada amb el munt de pedreria barata de les parades, la de la quincalla, la dels estranys i estridents ressons, la de l'alegria boja que veig reflectida tota en els ulls blaus i espatats d'un infantó daurat, que en l'extasi del seu goig resta mig boca badat davant de les pobres parades que són tot un palau de fantasia, passa la cavalcada i Styl'us, el fruit de la nostra il·lusió, marxa amb ella; ell resta prendat de tanta fantasia i marxa amb ella a cavalcar per els jardins de la il·lusió.

De totes maneres, però, aquesta dormida que sofriran les activitats del nostre diari, no serà una mort, això no, això és impossible, perquè el nostre diari és joventut, és alegria, és optimisme i això no pot morir mai, cert és

que passarà un temps en calma, cert és que serà interromput el seu contacte amb tots vosaltres per un període més o menys llarg, però Styl'us en el curs prop-venent tornarà a la vida, tornarà a conviure amb vosaltres, tornarà al front de la joventut del nostre Institut a blasmar les seves activitats ultra-claustres, i tornarà a xarbotar de l'alegria de les vostres cridòries, i el seu paper blanc reverberarà en els recons més pregonos del claustre.

Styl'us tornarà, no ho dubteu, però aquesta momentania dormida és ben comprensible, si vosaltres en plenes vacances us arribeu una tarda a l'Institut, ja al sentir solsement com les nostres petjades són les úniques que ressonen en la tarda podreu capir perfectament perquè abandonem la palestra.

I per acabar, jo vull agrair a tots els subscriptors, a tots els anunciants que han sabut comprendre'ns i que han ajudat a la nostra publicació amb el seu esforç. Però el que jo vull, és amb un crit titànic amb el darrer esforç de l'última tirada dirigir-me a totes les joventuts universitàries d'Espanya per mostrar-los-hi la nostra obra, de la que estem orgullosos de la que estem pagats, per dir-ho així i amb veu potent cridar:

Mireu, heus ací el nostre esforç, potser serà un esforç inútil però en el seu fons xarbota el reflexe d'una joventut noble i conscient que és el que necessita la nostra Pàtria.

M. CASALS COLLDECARRERA.

El dia 24 del prop-passat Abril es celebrà en el teatre Principal la diada del estudiant amb tot esplendor, resultant una vetllada simpàtica i atraient de la que en guardarem un bon recort.

No direm res ni de la presentació feta pel estudiant de sisé Ramón Ixart, ni de les ben recitades poesies per la senyoreta Rosa Deulofeu i Honorat del Cerro que no podien estar millor. A l'Empordà Federal ja els hi han fet un just i merescut elogi. Vull dir quelcom sobre la comèdia i tots els actors estigueren justissims en el seu paper.

Amb poquetes ratlles faré una crítica de tots els representants. L'Antonyita Llorens en el seu paper de Julia, encara que molt llarg i un poc difícil per ella per ésser la primera vegada que sortia en escena el va treure estupendament sapiguent sostenir el seu caracter fins a la fi, malgrat el seu afonisme. Tinc que felicitar a la simpàtica companya per haver sigut la primera vegada que l'he vist dominar-se el nervis. Et felicito Llorens!

La senyoreta Juandó va treure el paper de Mare a la perfecció, merescudament l'agrado dels expectadors per la seva naturalitat, sabent donar a totes les seves frases l'entonació que els pertocaba, podem dir que la Juandó s'havia possessionat del seu paper. Sols per això, mereix un aplaudiment.

¡I de la Marcela que en direm! Em manca l'espai i al fixar-me amb ella ja'm desconcerta. Que és guapa no es pot negar, però és que en aquell dia n'estaba més que mai. Fins al punt en que l'Enric li tingué que dir en plena comèdia ¡Vaja Marcela, que en saps molt de conquistar! Treballà també amb molta naturalitat fent-se molt simpàtica ¡Res, trucs que tenen les noies!

L'Engràcia estigué colosal; bo i siguent un paper curt, va saber-li donar tota l'expressió que calia menester. Un aplaudiment per l'Engràcia pel seu treball i per la seva bona voluntat.

Un aplaudiment general a totes les «actrius» que sortiren a donar vida a l'escena.

No pot mancar un elogi pels «savis». Seré breu. En Casademont l'home pessimiste tregué molt bé el seu paper agradant moltíssim ¡Vaja don Tomàs, malgrat els teus anys ets un gran castigador! Si sabis les persones que's van enamorar de tu. L'Ixart no li vull dir res, doncs és molt amic meu i va recomenar-me que no en parlés. Sols en diré una cosa és un fresc!

En Joan Salleras ¡ai fills!, tragué un Dtr. Dalmau que ole! donà vida en el seu paper, estigué molt encertat en l'entonació de la veu i amb les poses ridícoles, la llàstima va ésser que a tothom agradà menys a la Julia ¡Què hi farem Dtr. Dalmau paciència! també jo vaig córrer la mateixa sort,

En Casellas, el galan jove ¡que estupendo! sem-

blava que si trobava de bó de bó. No i confieu que l'Enric no sigui savi. Va enganyar-nos. A l'escena va revelar-se inventar. Estava davant de la Marcela; es va atabalar i de poc que crea uns nous «Savis de Vilatrística» ¡Vaja Enric que a la fi ens atabalares a nosaltres i tot!

En Lluís Martín fou un as ¡En sap el noi de fer comèdia! Això de que les noies li fossin indiferents i que sigués un savi tan recatat, no negaràs, Martín, que sigui una veritable comèdia ¡Ja ho sabem que ets castigador! ¡Sort que amb la Julia vas volguer-hi fer la revifalla! ¡Molt rebé Martín!

Don Jo...— Gumersindo estigué estupendo sabent-se possessionar del seu paper, els seus gestos, les seves mirades, i la seva expressió en el parlar n'és prova ben palessa ¡Molt bé Vila l'estiuet de St. Martí!

Vayreda «molt bé» «molt bé» ¡Oh! i que simpàtic l'escoltador! Mai m'hauria pensat que un castigador com tu et podessis resignar amb aital paper ¡Va home ja se te veia que fèies de vell forca revifat!

El senyor Reverendo en resultà un gran llatinista, si el teló tarda més en baixar el noi ens dona una lliçó de llatí ¡En sap el noi de declamar!

Pallisera, va anar molt bé, i va ésser l'únic home de pes, ¡Au ferm sempre ferm! així m'agrada, que no te deixesis atabalar com en Borrás, l'Ayats i en Piferer: Però que n'eren d'elegants aquests joves, i quines paraules més encisadores tenien ¡Pobre Julia! no sé pas si va pair-ho lo de la «Diosa»

Hem de felicitar també a l'apuntador, Adrià Colls que per cert li varem fer menjar una mica de pols, i als traspunts Casals i Godoy que varen ajudar-nos a treure la comèdia posant-hi per la seva part tota la seva bona voluntat. Gràcies a tots.

I ara com a final les gràcies als senyors Donato que van ésser els directors d'escena, desitjan que el proper any els estudiants que formin l'Elenc, els facin quedar encara millor que nosaltres, tinguent la satisfacció de que hem fet lo que hem pogut. A reveure senyors.

PLINI

Pensaments

Generalment, per regla general, la generalitat dels literats, poetes i demés del gremi, ni escriuen com parlen o ni parlen com escriuen.

L'espectacular intent d'enfilar les fugisseres olives quan un hom en menja, és semblant al del naturalista sec, apergaminat, de nas llarg i ulleres penjant a la punta d'aquest, que preten cobejosament, enfilar qualques insectes per posar-los en el estómac del seu museu.

M. COLL MONTANYA

El treball del nostre Institut

Amb motiu de les Fires i Festes de la nostra Ciutat s'ha obert l'exposició de treballs procedents de les aules del nostre Institut. Hi varem veure treballs veritablement magnífics però el que meravellava a tothom era la gran quantitat que n'hi havia.

L'Institut amb la cara neta de poc, com ara té, ofereix una simpàtica i alegre visió: on primer s'entrava en arribar al primer pis, lloc de l'exposició, era l'Aula de Dibuix.

En aquesta hi havia uns gerros pintats imitant els diversos estils grecs i altres de caire modernista; entre els primers cridava molt l'atenció un que representava dues escenes de la vida grega, molt curiós i d'un acurat treball també hi havien diversos plats pintats pel mateix estil que els gerros i a més una curiosa plata de metall i una caixeta del mateix material; també veierem uns repujats de cuir i uns coixins pintats a mà; tot això a més de les fonamentals làmines de dibuix.

En la segona sala hi havien les col·leccions de fotografies amb unes, molt interessants, de natura morta; també estaven col·locades en aquesta sala les col·leccions de sòlids de Geometria i per cert eren en gran quantitat així com els treballs de llatí que demostraven la molta feina feta en aquesta assignatura. Sobre una taula, una mica més enllà, apareixien terribles els treballs literaris dels nostres companys de segon, us haurà semblat estrany aquest «terrible» i és que aquests treballs veritablement ho eren, a jutjar pels noms, vegeu: «La mano negra», «El crimen del Atlantic», etc... i el que no s'anomenava així tenia un nom que trencava el cor de pena com «Honradez y pobreza»; també hi havia en aquest interessant sala una no menys interessant col·lecció d'auques, que acabaven de pintar de cos sencer l'esperit artistico-literari dels amics de segon.

En la tercera sala hi havien les col·leccions de Ciències Naturals i ben esplèndides per cert, sobretot unes de minerals que feien molt d'efecte; uns fòssils molt interessants, cargols marins, corculles de totes menes, formes i co-

lors... Amenitzant l'espectacle de veure una gran quantitat de fulles seques i marcides hi havien caixes amb una gran quantitat d'insectes alguns dels «vivitos y coleando» que feien molt bo de veure. Dominaven l'espectacle tres aparells de Química «muntats pels alumnes que assisteixen a les classes de repas» segons resava un cartellet; aquests aparells eren molt interessants i damunt d'aquella taula hi feien molta patxoca.

Ferem via cap a la quarta i última sala de l'exposició; aquesta era plena de mapes. En la primera taula hi havien els de segon i entre altres sobresortiren els de Valverde; en la segona taula hi havien els de quart (els mapes eh) siguent sens dubte els millors els de Francesc Beya; també eren en aquesta taula els treballs de la classe de Literatura de quart i quint; els primers hi tenien exemples de figures literàries i els segons varies crítiques de les diferents èpoques literàries; també era aquí que hi havia el nostre «Styl·lus» que apareixia com el sol naixent col·locat entre els demás treballs (eh que bonic). Al costat d'això hi havia els treballs de sisé. D'agricultura: empelts, branquetes amb fulles dels principals arbres fruiters de la comarca i uns interessantíssims mapes, en la següent taula hi havia l'extens i interessant arxiu d'art col·leccionat pels alumnes d'Història.

D'allí anarem a visitar l'Internat construït aquest mateix any; es compon d'una gran cuina, un enorme menjador, quartos de bany, habitacions, etc... tot de construcció moderna i que respira gran confort; d'allí i com a fi de festa anarem a firmar en l'album que per aquest ús havien emplaçat a la sortida de l'exposició.

Després d'aquesta visita no hem quedat més, que felicitar el Claustre per la gran labor docent portada a cap en el curt espai d'un curs i per la construcció del nou Internat.

LL. MARTIN SERRA

Los mónstruos marinos

Harto conocido es en todo el mundo la sensación que han causado en él las frecuentes apariciones (?) de serpientes de mar y otros ejemplares más o menos raros de la fauna submarina para que insista más en ello. Sin embargo con la intención de aclarar, me limitaré a hacer una pequeña exposición de los hechos más importantes.

La nación que más atención ha prestado al asunto de que nos ocupamos, ha sido Inglaterra, llegando al extremo de que casi todos los temas de las conversaciones y tertulias de café se basan en los mónstruos marinos.

Toda esta sensación ha sido acrecentada con el hallazgo en LOCH NESS, del cadáver de un mónstruo, el único de su especie que ha podido ser visto y tocado a la vez por los hombres.

Este animal tenía 17 metros de longitud, tres de circunferencia, poseía unas aletas largas de 4'50 m. Los especialistas emitieron la opinión de que descendía de los animales anti-diluvianos, pues fué hallado en un lugar por el cual pasaba una corriente marina muy fuerte que provenía de un paraje completamente saturado de algas gigantes, siendo probable que entre ellas hubiese sobrevivido algún raro ejemplar zoológico de los tiempos prehistóricos y que pudo muy bien ser arrestado por la corriente mencionada y llegar hasta LOCH NESS.

No cabe la menor duda de que el monstruo en cuestión ha existido, pues ha podido ser visto por un número extraordinario de personas; ahora de que sean verdaderas las apariciones a la superficie del mar, por más que los testigos presenciales lo afirmen, no han podido todavía ser comprobadas estrictamente. Desde luego yo me inclino a creer que un fondo de verdad si lo tendrán.

He aquí algunas apariciones:

En 1897, el teniente del barco «Avalanche» apercibió dos serpientes marinas de unos 20 metros de largo y dos o tres de diametro.

En 1898, el mismo barco encontró de nuevo a las serpientes mencionadas. Estas llega-

PENSAMENTS

Quan passo al teu costat i hem dius
 Adeul
 quan somrius al creuar-me una mirada
 En què penses?
 Quan hi ha un altre noi al costat teu
 i al veure'm
 esdevens enrojolada
 En què penses?
 En què penses
 de dia
 de nit
 i a totes hores
 si tinc gelos dels teus pensaments
 Ells son teus
 sols teus
 i de cap altre
 i...
 jo també?

M. CASALS COLLDECARRERA.

ron a aproximarse tanto al buque, que corrieron el riesgo de ser capturadas.

En 1899, el barco inglés «Emue» encontró una serpiente muerta, cuyo peso aproximado, según el comandante, debía ser de unas 20 toneladas.

En el mes actual un pasajero del «Mauritania» ha declarado haber visto un mónstruo de unos 20 metros de longitud con 4 jorobas y otras deformidades.

Además de todos estos hallazgos han habido otros más dudosos que por su escasa importancia no son dignos de mención.

R. FERRÁN.

Estudi i negoci, dos en un

-En Josep Sils era un xicot d'uns 16 anys, grassó, de cara rodona i riallera, uns ulls petits i tafaners a no poguer més, unes orelles grosses que sobresortien del seu cap com dues anses de gerra i a més totes les particularitats que pugui tenir una persona per a semblar un bon subjecte.

-Estudiava lliure, així és que solament apareixia a l'Institut dues vegades a l'any (Juny i Setembre) cosa que'l feia desconegut pels catedràtics; era un noi aprofitat en l'estudi, tan aprofitat que fins del seu aprofitament a n'el estudi s'aprofitava, la cosa anava així: en Josep amb un parell de llibres sota el braç i un altre obert a la mà buscava conversa amb el primer senyor que semblava estar preocupat, un d'aquells senyors que porten les celles arrugades, els ulls tristos, els llavis tancats, a n'els que no costa gaire d'endevinar que tenen algún fill que estant poc preparat se d'encaminar-se; s'apropava doncs en Josep a un d'aquests senyors i amb preguntes impertinents acabava per arrencar dels llavis d'aquell poc mes o menys les següents paraules: «Tinc un fill... que s'ha d'examinar, i... em penso que el suspendran» en Josep preguntava llavors «De quina assignatura és?» i el pare amb veu apagada i més trist que mai responia: «De tal» (d'Història per exemple) en Josep; llavors fent un posat de mosca-mort i mirant de reüll deia: «Això rai te una solució fàcil», el pare com és de suposar desarrugava les celles i amb rostre suplicant mes que demanar, exigia quina era la solució. En Josep amb ulls maliciosos i amb veu

baixa deia: «Si vosté vol, per 20 duros em presento jo pel seu fill» i mentres deia això treia de dins un sobre la papeleta d'aquella assignatura mencionada i ja firmada amb un «sobresaliente» o «Matrícula de Honor» com a mostra de la seva suficiència per poder-se'n examinar els pares quasi sempre acceptaven la proposició, en Josep prenia el nom pel qual tenia d'examinar-se. Venia l'hora assenyalada i en Josep anava a examinar-se per l'altre: fins sabia posar-hi cara d'espantat a n'els exàmens, i com que era un noi que sabia, sempre aprobava, donava la papeleta al senyor, prenia les 100 «pàfies» i «tutti contenti».

L'adagi ja diu però, que tan va el càntir a la font que ve un dia en que es trenca, i això és lo que va passar a n'el nostre Josep Sils. Un dia, després de seguir els tràmits de sempre va anar a examinar-se de matemàtiques, per un altre; la dissort volgué però que li preguntessin coses a les que no va respondre degudament per a poguer aprovar i me li claven «bola» entre cap i coll, Haguessiu sentit les exclamacions del pare, les rèpliques del fill, però entre les exclamacions de l'un i les rèpliques de l'altre i l'indignació d'ambós en Josep va desaparèixer, fou inútil buscar-lo, en Josep no era enlloc.

Això feu que aquell senyor tingués que quedar-se amb la «bola» i amb l'experiència i experiències per ell i pels senyors que es fiaven d'un viu com era en Josep Sils que amb la seva cara de bon xicot va haver-se'n d'anar «con la música a otra parte».

BRUNZIT

CIUTAT DE FIGUERES

Fires i festes Maig de 1934

Programa oficial

Dimarts, dia 1

Matí, a les 11'30.— Sardanes a la Rambla.
Tarda, a les 4.— Funcions de Cine al Teatre El Jardí i Sala Edison.
A les 4'15.— Interessant partit de Futbol entre el Racing Club Figuerenc i la Unió Sportiva Figueres (equip B).
A les 6.— Inauguració oficial de la VI Fira Comercial d'Agricultura i Indústria.
A les 7.— Inauguració de l'exposició de pintures originals del artista olotí En B. Mas de Collellmir, instal·lada en els locals d'ATENEA (Casino Menestral)
Nit, a les 9'30.— Funció de cine a la Sala Edison i Teatre El Jardí.

Dimecres, dia 2

Matí a les 10'30.— Repartiment a l'Escola d'Arts i Oficis dels Premis del Llegat Clerc a la Virtud i Amor al Treball.
Tarda, a les 4.— Sortida de gegants i nans
A les 7.— Inauguració oficial de l'Exposició de Treballs dels alumnes de l'Institut de 2.ª Ensenyança «Ramon Muntaner» d'aquesta ciutat.
A les 8.— Gran retreta cavalcada cívica militar en la que hi prendran part els cossos d'Infanteria, Sanitat i Intendència.
A les 9'30.— Audició de Sardanes davant la Societat Coral Erato, Funció de cine a la Sala Edison.

Dijous, dia 3

Matí, a les 8.— Banda Militar del Batalló de B.
A les 11.— Samba.
Tarda, a les 4.— a la Societat Erato.
A les 3'30.— cine sonor al Teatre El Jardí Gran Funció al Circ Olímpic i aca d'Anselm Clavé.
A les 4.— Aran espectacle còmic musical d'Empastre, en el que hi prendran.
Extraordinari al camp d'esports municipals primers equips Gironí i al Teatre Municipal de l'Alta Comèdia d'Irene López de Fira al Casino Menestral.
A les 8.— Cola per la Banda Militar.
Nit, a les 10.— Teatre Municipal per la Companyia de Luis Calvo, al Teatre El Jardí Olímpic. Cine sonor a la Sala de Societat al Casino Menestral Figuerenc

Divendres,

Matí, a les 11.— a la Rambla.
Tarda, a les 4.— de Cine a la Sala Edison i Jardí. Funció al Circ Olímpic.
A les 4.— Funció Municipal per la Companyia Extraordinari

partit de futbol entre el Palafrugell i Figueres
A les 5.— Balls a l'Erato i Casino Menestral,
A les 8.— Concert a la Rambla per la Banda militar.
A les 9'30.— Funció d'Opereta al Teatre El Jardí. Funció al Circ Olímpic i T. Municipal.
A les 10.— Ball al Casino i Erato.

Dissabte, dia 5

Matí a les 11.— Sardanes a la Rambla,
Tarda, a les 3'30.— Cine al Jardí i a l'Edison. Funció al Circ Olímpic.
A les 4.— Funció al Teatre Municipal. Gran Concurs Hípic.
A les 7.— Gran Concurs de Mecanografia.
A les 10.— Gran Ball a la Fira.
Funcions al Jardí, Municipal, Edison i Circ

Diumenge, dia 6

Matí, a les 10'30.— Festa de la Flor.
Tarda, a les 3'30.— Funció al Circ Cine a Sala Edison i Teatre El Jardí.
A les 4.— Funció al Teatre Municipal.
A les Arenes Gran Cursa de Braus.
Ball al Casino i Erato.
A les 8.— Concert a la Rambla Banda M.
Nit a les 10.— Cine S. Edison, funció Circ. Municipal i Jardí. Ball al Casino i Erato

Crónica taurina avanzada

(Figueras, 19, 5 noche, cronica telefónica de nuestro enviado especial). Hubo una acertada rectificación. La rectificación consistió en ir a buscar a Cagancho. Aunque el empresario tardó en dar cuenta de que en esta clase de negocios hay uno respecto al público que hay que tener en cuenta y que la plaza de Figueras por su tradición merece el máximo respeto. Yo no se lo que pensaría el empresario discurrendo por el callejón y jugando a las cuatro esquinas con los burladeros.

Cuando miraba a los tendidos, sonriendo como si contemplase a una chica, tenía su mirada un brillo metálico al hacer el recuento de los billetes y encontrarlo sentado en la plaza. Cuando hechó la vista al ruedo y vió a Cagancho andar con paso de torerazo, comprendió que el secreto de llenar la plaza consiste en el crédito de los toreros respecto a la afición.

¿Que hubiera pasado de no estar ayer al ruedo Cagancho? De momento fué el todo de la corrida porque el que la elevó y le dio caracter fué la actuación de Cagancho.

Todas sus intervenciones fueron afortunadas. No dió un mal paso de torero; estuvo admirable en técnica y en valor. La corrida fué una corrida para el. Clairac había mandado unos toros muy bien presentados y bonitos que si no acusaron mucha casta

tampoco tuvieron muchas dificultades, eso que marcaron alguna tendencia en gazapear. Los toros se apagaron un poco y solamente obligándolos se podía sacar partido. El más peligroso fué el primero de Cahandho que tenia mucha casta, mas que todos los otros juntos. Salió el toro corriendo por el ruedo. Cuando Cagancho le estendió el capote arrancó aprisa y enfurecido de que alguien le tenia que disputar el sitio, aun no habia salido del vuelo de capote cuando se volvia raqido, fiero y mas enfurecido cuanto mas burlado. Todo lo que pasó en este toro fué lo único de importancia de la corrida. Le dieron la oreja y el rabo.

Lo que tuvo importancia fué lo que hizo en este primer toro. Porque en el otro, el sexto aenque por el lado izquierdo tenia dificultades no tuvo el genio ni la fiereza que tenia el segundo.

El Gallo pareció una gallina.

En su primero no hizo nada para torearlo. El segundo que salió de preciosa estampa y embistiendo admirablemente. Gallo empezó en darle pases sin orden ni concierto.

Chicuelo toreó con rigidez. En el último toro, muy bueno para el torero. Tuvo una actuación gris pudiendo lucirse.

El Morenito de las Flores.

L'home, sexe fort, ho és com el ferro... diuen, però inevitablement es deixen atraurer per l'imant d'una cara bonica.

En els aparadors de les botigues de les màquines de cosir, veiem a unes treballadores noies que semblen qu'estan a una biblioteca pública llegint sengles teles i labors.

Un dels plaers que més fruíció hem produïxen és l'haver pogut enganyar al que'm venia a enredar.

Les pestanyes dels ulls massa roents i formosos s'obren com a ventilador perquè aquells no s'escal·fin massa i no es fonguin.

Pensaments

Llombart

Grand Hotel

Restaurant de Primer Orden

Situado en la parte más céntrica de la ciudad.

Moderno confort

Garage

Habitaciones con vistas a la Rambla

Calefacción central

Agua corriente

Baños

Servicio excelente

Teléfono, 62

Monturiol, 2 Caamaño, 3

Figueras

Magatzems a l'engrós

Joan

Lloveras

Bret

Grans—Llevors—Llegums—Arroç—Patates
Sabons—Productes per l'Avicultura—Sulfats
Sofres—Desinfectants—Productes alimenticis
Colonials—Sucre—Cafès—Conserves—For-
matges—Galetes—Xocolates—Fruites seques
Olives

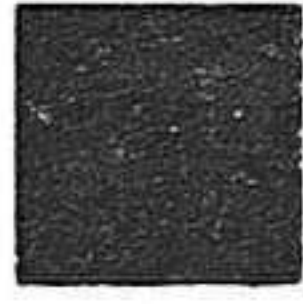
Fàbrica de Conserves Vegetals.—Especialitat
amb confitures.—Elaboració de vins espumo-
sos.—Fàbrica de Farines per a l'alimentació
del bestiar

Joaquim Collar, 17

Telèfon, 138

FIGUERES

Farmàcia

Sastreria

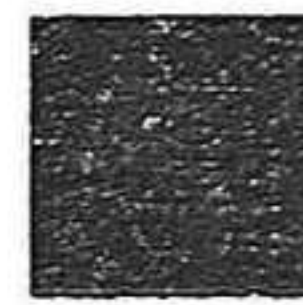
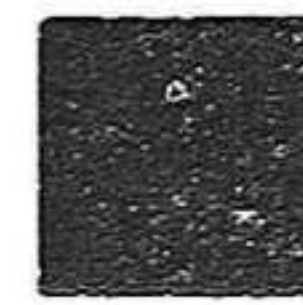
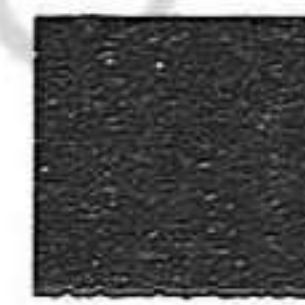
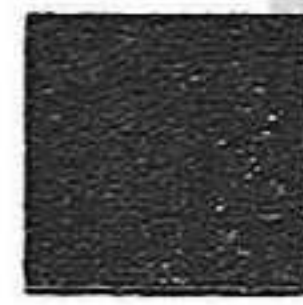
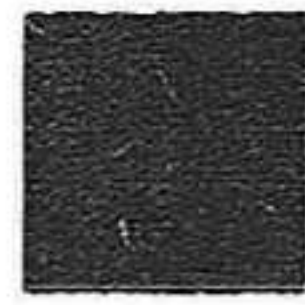
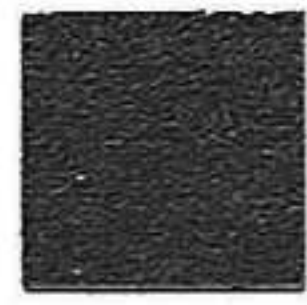
Castellví

GOU

Figueres

Carrer President Macià, 28

FIGUERES

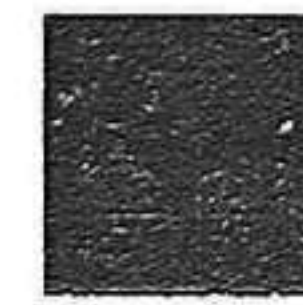
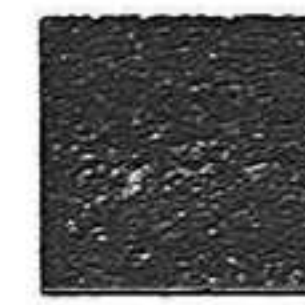

"El prestigi d'un trajo ben tallat, existeix. Anar ben abillat és la decissió raonada d'un home íntel·ligent. El seu èxit a la vida resideix en gran part en la seva correcció persistent i el seu vestir el·legant."

No oblideu que

Puig - París

vesteix bé.

C

Rellotges

A

Ulleres

S

Joies

A

L

S

Comestibles

Casa Solès

Avda. de la República, 51 J. Clerch i Nicolau, 26

Telèfon, 175 R.

FIGUERES

Jove el·legant, ben vestit, enclenxinat fins a la médula, amb vestit gris, barret de palla, guants, bastó, sabates de xarol i mitjons de seda, desitjaria casar-se amb senyoreta «que ja hagués passat la quinta» o bé amb una «viuda tendra i graseta», sempre que la senyoreta o viuda tinguessin la suficient «moma» per no «pencar».

Raó en aquesta Imprempta.

Els millors queviures

La Catalana

Carrer Cervantes

Articles per a viatge.— Objectes per a presents.— Gèneres per a esports.— Jocs i joguines

P A R E S

Avda. República, 1

Caamaño, 2

Teles encerades per llits i cobre-taules
Impermeables.— Marroquineria.— Curtits.—
Guarnicioneria. Construcció de veles i toldos

Farmàcia del

Doctor Martín

Anàlisis d'aigua, llets, sang, orina, pus i
productes patològics

Específics

Sastreria **ESPORTIVA** de

Joaquim Prada

Gran assortit en trajos i pantalons per la
present temporada

c. Pep, 3

FIGUERES

Sastreria Riera

Angel Guimerà, 3

FIGUERES

Els millors aparells de Radio

Stewar Warner

JOAN MONTALAT

Lasauca Figueres